

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

ČERVENEC 2008

1. **A přesto...** (od Severka)
2. **prší** (od Adrienne Nesser)
3. **Zpověď zatracené** (od Sokolička)
4. **Ona neuhejbá pohledem!** (od Me and you and all the others)
5. **Vlaková** (od prostějaneK)
6. **Žalm hledajících** (od Azure Sky)
7. **Piáno Song** (od Strakatý pes)
8. **Ať nejsi překvapen** (od nostalgik)
9. **jostacimiden** (od veronika)
10. **Důvodu života** (od Tyrkenit)

*. **Opilé slzy** (od Dimi)

A přesto...

autor : Severka

*

Povídám si často s květinami
o hanbě
i o samotě

o stoprocentních všednostech

že pustila jsem paní sednout
pozdravila v nemocnici
nakrmila holuby

a nechtěla jsem poděkovat
za ztracenou intimitu

chtěla jsem být sobecká
říkat
že snaha nemá smysl

při myšlence

že ta paní opět stojí v autobuse
těžce oddechuje

že děti s rakovinou
zas vezmou lůžka z oběhu

a nebe bude naříkat
pláčem
nechtěných ptáků

kteří dokroužili

nade mnou
a květinami

které se cítí sami
o mnoho víc než já

a přesto

kvetou...

*

prší

autor : Adrienne Nesser

nechci si zvyknout
na tvou lásku
*
pak by mi chyběla

Zpověď zatracené

autor : Sokolička

Holčička toužící po lásce
se stala kurtizánou
v objetí náhodných milenců.
/Něco se ve mně zlomilo.../

Za každou minutu bez tebe
mi ďábel připsal další hřích.
Změnils mě. Ty a tvá tři slova...
/"Já tebe ne..."/

A až mi peklo otevře bránu,
nebudu naříkat - budu se smát.
Mám totiž naději...
/...že se tam sejdeme.../

Ona neuhejbá pohledem!

autor : Me and you and all the others

... protože kluci jsou bez citu ...

Ani nevím proč,
ale měla jsem na sobě bílou košili
(je pod ní vidět)
a černou podprsenku...

... chtěla jsem svádět.
Jeho.
Ji.

(I don't want to be a lesbien!)

Sedět v parku,
větrem rozčuchaný stránky novin v trávě...
Prázdněj žaludek.
Prázdná krabička cigaret (prázdná pusa).
Prázdně zní "my".

Ta slečna je smutná.

(She's not breathing!
She's dead!)

Křičí " give me more love! ".
Holka na jednu noc,
svlíká se na požádání.

Pánskej oblek pro dámy.
"Hermés"
Metal.
Aby zapoměla.
Že chce víc lásky.
Že je prodejná.

---že je kurva---

Vlaková

autor : prostějaneK

Příliš úzká ramena
zmítají
pražci i výhybkáři

z tratliště jízdy
pod okapy zastávek
zpět
a potom

v počáteční stanici
rozbřesklý semafor
rozevívá cestovatelům
stezky ve znamení rzi

trať pokřížuje pole
než vlak pronikne
břichem
dřív nepokořitelných velehor

Kam poděla se úcta
zčernalých topičů?

Klaníce
modlili se k páře
by jiskra
nezažehla chléb
v lánech opodál

Žalm hledajících

autor : Azure Sky

prošel jsem tisíc světů
poznal jsem peklo i ráj

byl jsem u zrodu tisíců květů
byl jsem tam, když padal a hořel máj

byl jsem lásek nákupčí
byl jsem svědek andělů

držel jsem Tě v náručí
a zaskakoval do her dublérů

byl jsem jistota světa
byl jsem váha soudců

byl jsem poslední věta
amen a nekonečnost konců

měl jsem tisíc tváří
měl jsem tolikrát nic

byl jsem listím září
byl jsem vítr korouhvic

čekal jsem u rohů
čekal jsem na Tvůj smích

poznal jsem stín krovů
poznal jsem bláhovost, uzamčenou v poselstvích

byl jsem hvězda orientu
perla východu

byl jsem slunce Keltů
kometa příchodu

byl jsem dřív než slovo
byl jsem dřív než život

byl jsem jeden - a teď je nás mnoho
byl jsem vesmíru tikot

byl jsem Tvůj obraz na hladině
byl jsem otevřená dlaň

byl jsem Tvůj pocit na slině
byl jsem Tvých snů schráň

byl jsem rozpustilou duší
byl jsem střelou katapultu

byl jsem signálem, co příjem druhým ruší
byl jsem zbožím vespod pultů

byl jsem vším, co máš na paměti
byl jsem plodem avokáda

byl jsem pohádkou pro děti
byl jsem hlasem v Tobě, který máš tak ráda

hledám Tě v koncích světů
tajně v nich máčím prsty

pořezán od bajonetů
jež lemují k Tobě cesty

utíkám přes minová pole
přes mlhu značky Yperit

má víro v mír
chci s Tebou žít

.

Piáno Song

autor : Strakatý pes

Konečky prstů, Na klávesy dřevěného piána.

*Padám hloubějc, lásko,
Padám hloubějc.
Zachraň mě!*

*Padám hloubějc, lásko,
Víš, padám hloubějc.*

Padám... do Tebe...

*Na tyhle překrásný chvílky,
Kdy z Tebe teplo přímo sálá,
Je jak když zapálíš sirky...
Je to už dávno co's takhle hrála.*

*Nota Tvého těla zapsána,
Poslední ke hře symfonie.
Krásný pocit, možná fata morgana,
To nepřežije...*

*Padám hloubějc, lásko,
Víš, padám hloubějc.*

Do reality.

Avšak stále jen konečky prstů, Na klávesy dřevěného piána.

Ať nejsi překvapen

autor : nostalgik

ať nejsi překvapen
až Láska půjde kolem
beze slov u holých stěn
kde nic, než tmavý stín
v profilu tvém strohém
je dárek milenčin

ať nejsi překvapen
že Láska minula tě
zraněna o osten
slepé lhostejnosti
v chladem zpustlé chatě
co zatrpklost jen hostí

ať nejsi překvapen
pohledem do zrcadla
když v objetí máš sen
tak vzdálen žití kráse
co naděje v něm chřadla
a Lásce vysmívá se

ať nejsi překvapen
jarem když dýchne sad
a mízou zachvěje se kmen,
v úsměvu jen prostém
zavčas pak poznáš snad
že Láska je tu hostem

jostacimiden

autor : veronika

konkretni predstavy nemam
vsechno zalezi
na chvili prekvapeni

ptam se a nemuzu odpovedet
protoze neodpovidam

uz vim
ze ted je ted
usnu a vzbudi se nekdo jinej

staci
mi den

Důvodu života

autor : Tyrkenit

A nyní píšu zas
ty texty smočené slzami.
Přemítám nad věcmi hloub než dno
a tam, doufám, utopím vzpomínky.
A přesto se nutím vzpomínat
na tebe,
má Jůlie, můj Rómeo,
můj Adame, má Evo,
můj Důvode života..

Náš poslední rozhovor
mi na tváři cesty vystavěl-
ty cestičky plné soli.
Tehdá neplýtvali jsme milostí.
Ani já, ani ty,
má Jůlie, můj Rómeo,
můj Adame, má Evo,
můj Důvode života..

Kéž uslyšíš srdce mého bušení,
neb každíčkým tepem se omlouvám,
každý nádech je doufání,
naděje, že tě zřím,
má Jůlie, můj Rómeo,
můj Adame, má Evo,
můj Důvode života..

A nyní píšu zas
ty texty smočené slzami.
V nichž prosím o odpuštění,
v těch řádcích,
co nikdy nebudeš číst,
má Jůlie, můj Rómeo,
můj Adame, má dcero..
Můj Důvode života..

Opilé slzy

autor : Dimi

Unavenej a zašpiněnej tvojí krví
polibkem zasouváš neopakovatelnou náladu jazzyků

piano bez prstů
člověk bez piana

Nahlédl do tvých útroh
a v nich tančily malé neoblečené květiny
sprejovaly ti do žaludku
„víc sladkýho“

Troubil jsem na ně
štípal tě do nohy
aby byl klid
a pak už jen potoky opilých slz
a má oplzlá gesta

a nabízení
časopisu s obálkou
Nepoznané mateřství